

Dzīve tuvplānā

**Iedzīvotāju skaits
Liepupes pagastā**

- 2000. g. – 2514
- 2019. g. – 1637

Kopš 2000. gada piedzimuši 227 cilvēki, miruši 626. Uz citu dzīvesvietu Latvijā pārcēlušies 655, uz ārzemēm – 178, no citās vietās Latvijā uz Liepupes pagastu ieradušies 348, no ārzemēm atbraukuši – 7.

(No Centrālās statistikas pārvaldes datubāzes)

Liepupē nav pārliecības, ka Limbažu novadā izpratīs piekrasti

Liepupes pagasta pārvalniece Ilze Ozoliņa (vidū), tautas nama kultūras darba vadītāja Arta Zunde un apsaimniekojamās teritorijas pārzinis Normunds Zūlps iecerēto administratīvi teritoriālo reformu uzskata par sasteigtu un nepārdomātu

Liepupes pagasta pārvaldē tiekamies ar tās vadītāju **Ilzi OZOLINU**, tautas nama kultūras darba vadītāju **Artu ZUNDI** un apsaimniekojamās teritorijas pārzini **Normundu ZŪLPU**. A. Zunde nesen atgriezies no semināra Latvijas kultūras vēstniekiem Rīgā. Tur sarunas aizvedušas arī līdz administratīvi teritoriālajai reformai, kurā iecerēts apvienot Alojas, Limbažu un Salacgrīvas novadu.

Lauciniekus saniknojis lektora, gados jauna rīdzinieka, teiktais, ka novadu vadītāji nevēlas pārmaiņas, jo grib noturēties pie varas. A. Zunde tam nepiekrīt. Sarunbiedre spriež, ka Salacgrīvas novada domes priekšsēdētājs Dagnis Straubergs jau nu nebūs tas, kurš ar savu pieredzi un zināšanām paliks bezdarbniekos. Arta nešaubās, ka viņš aizstāv novada un tā iedzīvotāju, nevis personīgās intere-

ses. – *Kāpēc sagraut visu, kas šajos gados ir izveidots? Salacgrīvas novada vadībai ir savs redzējums par attīstību*, – uzskata tautas nama vadītāja. Cilvēkiem patīkot dzirdēt rosinājumu patriekt *vecos* varas vīrus un sievas, kuri esot savos krēslos aizsēdējušies. Notiekošais Saeimā nepārliecina, ka *jauno* ienākšana politikā tūlīt rada pozitīvas pārmaiņas. Arī I. Ozoliņa un N. Zūlps uzskata, ka reforma ir sasteigta un nav pietiekami izskaidrots, kādas tieši būs pārmaiņas. Nākotne ir neskaidra. Salacgrīvas novada deputātu vidū šobrīd ir divas Liepupes pagasta pārstāves – Lija Jokste un Kristīne Mauliņa. Lai pēc reformas deputātos Limbažu novadā tiktu vismaz viens Salacgrīvas novada pārstāvis, par viņu būtu jānobalso visiem Salacgrīvas novada vēlētajiem. Tātad Liepupes pagasta cilvēka tur, visticamāk, nebūs. Kurš aizstāvēs tā intereses?

Runājot par Liepupes pagastu, I. Ozoliņa ar smaidu teic: – *Mēs esam pieprasīti*. Izskanējuši priekšlikumi to pievienot ne tikai Limbažiem, bet arī Saulkrastu novadam. Liepupes pagastā gan ir salīdzinoši vairāk iedzīvotāju, kuriem nav iebildumu pret tā iekļaušanu Limbažu novadā. To apliecināja pašvaldības veikta sabiedriskā apspriešana (lai gan vairākums tomēr balsoja pret šādu reformas versiju). – *Daudzi nesaprot atšķirību starp pakalpojumiem, ko sniedz pašvaldība, valsts vai privātie uzņēmēji*, – komentē pārvalniece. Tāpēc dažam loģiskāk šķīst, ja novada centrs atrastos Limbažos. Tur ir veikali, policija, Nodarbinātības valsts aģentūra un citas iestādes, ko ļaudis apmeklē. Taču I. Ozoliņa uzskata – tas, ka Salacgrīva no Liepupes ir tālāk nekā kaimiņu novada centrs, cilvēkus šobrīd ietekmē maz. Pašvaldības pakalpojumus viņi saņem pārvaldē – uz turieni nes iesniegumus, kārtro maksājumus, apmeklē bāriņtiesu un sociālo darbinieku. Ja ir jautājums vai vajadzība, iedzīvotāji zvina pārvaldes vadītāji, kura problēmu risina pati vai sazinās ar attiecīgo speciālistu.

Pārvaldē šaubās, ka reformas rezultātā, samazinot pašvaldību darbinieku skaitu, valsts ietaupīs. Šobrīd pārvaldē strādā darbinieki minimāli. Vai iztik bez pārvalnieces un sekretāres, kura sniedz iepriekš

minētos pakalpojumus? Nu, un saimnieks N. Zūlps, piemēram, nodarbināts vien uz pusslodzi. Klātesošie spriež, ka problēmas sakne jāmeklē valsts noteikumos. Pašvaldības darbiniekiem par katru mazāko paveikto darbu jāraksta atskaite. Kamēr būs šāda prasība, vajadzēs cilvēkus, kuri dokumentus gatavos. Vienaļga – vai viņi sēdēs kabinetā Liepupē, Salacgrīvā vai Limbažos, tas arī turpmāk aizņems ļoti daudz laika, ko varētu izmantot lietderīgāk.

Ikdienā iedzīvotāji vērsās pārvaldē ar visdažādākajiem jautājumiem – gan tādiem, kas attiecas uz pašvaldību, gan privātiem. Tomēr I. Ozoliņa palīdzību neatsaka. Tas, par ko jā rūpējas pašvaldībai, ir teritorijas sakopšana, arī ceļu uzturēšana. Šis jautājums iedzīvotājiem, nenoliedzami, ir ļoti būtisks. I. Ozoliņa teic, ka pagasta ziņā ir 100 km ceļu. Naudas to uzturēšanai ir tik, cik pašvaldībai atvēl valsts. Ar to jāizietiek. Pieņemot lēmumu par to, ko un cik kurā brīdī darīt, jāmeklē kompromiss starp vēlmēm un iespējām. Piemēram, ziēmā viena kilometra tīrīšana izmaksā 25 eiro. – *Tiklīdz vairāk aiziet tīrīšanā, mazāk paliek piebēršanai, labošanai un citiem darbiem*, – atzīst pārvalniece. Viņa jau samierinājusies, ka ar ceļu stāvokli cilvēki nekad nebūs apmierināti. N. Zūlps piebilst, ka, viņaprāt, valstij, piešķirot dotāciju ceļu uzturēšanai, vajadzētu ņemt vērā Liepupes pagasta īpašo apstākli – atpūtnieku milzīgu pieplūdumu vasarā. Būtu nepieciešami papildu līdzekļi greiderēšanai periodā, kad uz piejūru trauca simtiem mašīnu. Domstarpības ar iedzīvotājiem mēdz rasties arī neizpratnes dēļ. Ja runa nav par servitūtu ceļu un nav noslēgti līgumi ar pašvaldību, tad par uzturēšanu jā rūpējas pašiem.

Nav noslēpums, ka Salacgrīvas novads mantojis problēmas no laika, kad pie lemmas bija pagastu deputāti. – *Mums zemes reforma veikta "paši labi"*, – atzīst A. Zunde. Tas, kā zeme ļaudīm iemērtā, rada problēmas privātpašniekiem, kuri, teiksim, nevar vienoties ar kaimiņu par piekļuvi savam īpašumam. Savukārt pašvaldība cinās, lai nodrošinātu likumā noteiktās noejas uz jūru. I. Ozoliņa rāda biezu dokumentu mapi ar uzrakstu *15. nojeja*, kas attiecas uz tiesas

procesu, kurā apstrīdēts domes lēmums par noejas ierīkošanu.

Kopš novada izveidošanas Liepupes pagastā tāpat kā citur novadā – Tūjā, Jelgavkrastos un Liepupē – ieguldīts ūdenssaimniecības sakārtošanā. Arī ielas un ceļi ir laboti, izbūvēts apgaismojums. Bet darāmā vēl netrūkst. Kā vienu no paveiktajiem darbiem I. Ozoliņa min arī Tūjas bibliotēkas un zīnību centra apvienošanu zem viena jumta. Šobrīd pašvaldībā plāno sakārtot Liepupes pilskalnu. Vēlme ir, lai tas kļūtu par labiekārtotu vietu brīvdabas pasākumu norisei. Šim mērķim cer piesaistīt *LEADER* finansējumu. Iedzīvotāji vēlas, lai tiktu sakārtota pietura Tūjā un tās apkārtnē. Centrā vajadzīgas arī jaunas līdzenas. To nomaina bija paredzēta šogad, bet pašvaldībā tika liegta iespēja vajadzīgajā apmērā saņemt Valsts kases aizdevumu.

A. Zunde teic, ka kultūrai pašvaldībā atbalsta nekad nav trūcis. Viņa atzīnīgi vērtē kārtību, kādā kolektīviem piešķir atbalstu. Reizi trijos gados var saņemt līdzekļus kādam tālākam braucienam vai dalībai konkursos. Lai arī pagasts nav liels, pašiem ir gan teātra un deju kolektīvi, gan vīru ansamblis un folkloras kopa, kā arī kapela. Tas, cik bagāta kultūras dzīve, gan atkarīgs no pašu cilvēku vēlmēs to veidot.

Pašvaldība gana daudz līdzekļu iegulda Liepupes pamatskolā. Tas rada drošības sajūtu par tās nākotni. I. Ozoliņa piebilst, ka ir problēmas ar ventilāciju, ko bija paredzēts uzlabot. Bet nācās līdzekļus novirzīt jūmtam. Ir gatavs projekts laukuma pie skolas sakārtošanai, arī finansējums piešķirts un iepirkuma konkurss bija izsludināts. Bet uzņēmēji prasīja lielāku samaksu, nekā pašvaldība varēja atļauties.

Šo mācību gadu Liepupes vidusskola uz sāka kā pamatskola. Vietējie ar to samierinājušies. Taču domu, ka varētu nebūt pamatskolas, pagastā nepieļauj. Šo izglītības iestādi apmeklē nedaudz vairāk par 90 bērniem. Bet laba zīme ir kupaļais bērnudārzu skaits – vairāk nekā 50. Arī bērnudārza izveidošana bijusi novada domes priekšsēdētāja iniciatīva, kam pamatā pārliecība, ka iespēja apmeklēt pirmsskolas izglītības iestādi rosinās vēlmi pēc tam mācības turpināt Liepupē.

Liepupiešu ceļi ved uz Limbažiem

– *Nomālē bijām, nomālē būsim, vienāļga, kur mūs pievienos*, – spriež Antra Vēja, kuras darbavietā ir Liepupes pasta nodaļa. Viņa sliecas domāt, ka loģiskāk būtu pagastu pievienot Limbažu novadam. Lai gan, no otras puses, runā, ka saglabāt Salacgrīvas neatkarību būšot ekonomiski izdevīgāk. Šejieniēšiem visi ceļi ved Limbažu virzienā – turp dodas pie ārsta, iepirkties, arī izklaidēties. Nevarot arī teikt, ka pēc iepriekšējās reformas bija daudz izmaiņu, kas ietekmētu vietējos iedzīvotājus. Ikdienas dzīvei nepieciešamākais

ir – skola, ambulances, aptieka un pasts. Ceļi tiek uzturēti. – *Kā pārvaldē saka, iespēju robežās. Bet ko mēs zinām, kā ir...* – prāto sarunbiedre. Viņa norāda, ka šejieniēšiem liela priekšrocība ir *Via Baltica* tuvums. Var izbraukāt uz darbu Rīgā vai Ādažos. Daudzi tā arī dara. Tādā ziņā Liepupe nav nomale. – *Un mums taču blakus ir jūra! Tas atsvērtus mīnusus*, – saka liepupiete.

Kamēr runājam, pasta nodaļā ienākušas divas kundzes pensijas gados. Viņas arī neieil pret plānoto novadu apvienošanu. Viena teic skarbi – pašvaldības vadītājs cenšas pie-

rādīt, ka jāsaglabā Salacgrīvas novads, savtīgu interešu vadīts (savu vārdu atklāt viņa gan negribot). Sievietes spriež, ka kļūda bija savulaik veidot tik daudz mazu novadu. Piemērs ir Lietuva un Igaunija, kur valsts nav sadalīta tik sīkās administratīvajās vienībās. Otra kundze gan ir mazāk noraidoša. Viņa teic, ka visi pieraduši pie šībrīža kārtības, un, kamēr atkal aprādīs ar jauno, paies krietns laiks. Sieviete piebilst: – *Par to, kā labāk, ir jāspriež ļaudīm, kam ir aktīva sabiedriskā dzīve, kam bērni iet skolā, ne mums, pensionāriem*.

Iztiku nodrošina atpūtnieki

Tūjietis Kaspars Pudulis teic, ka viņa viedoklim par reformas nepieciešamību diez vai būs kāda nozīme. Taču arī pagaidām vēl nezina – vai Liepupes pagastam izdevīgāk būtu saglabāt Salacgrīvas novadu, vai trīs novadu apvienošana Limbažu novadā. Neesot tik ziņošs, lai par to spriestu. Novada pašvaldības darbu viņš vērtē kā puslīdz pie-

nemamu. Tūjietis Kaspars pamanījis, ka bērnu rotaļu laukums esot piemirsts, tas nav gana sakopts. Tomēr lielu pretenziju nav. K. Pudulis iztiku varot nopelnīt uz vietas Tūjā. Šobrīd strādā netālu no mājām – veic telpu remontu. Ziemā ar darbu esot *švakāk*, bet vasarā tik daudz, ka netiec galā, jo tad sabrauc turīgi atpūtnieki, kuri to nodrošina. Jūras tuvums vietējo dzīvi ietekmē pozitīvi. – *Pašiem mums arī patīk, ka vasarā te ir kustība, vairāk cilvēku*, – stāsta vīrietis. Reizēm gadās, ka iebrāucēji neuzvedas, jaunie *drifto* pa ciema ielām, bet novada kārtībnieki to labi zina un uzmana pārkāpējus.

Biedrībai Tūjaskrasts veiksmīga sadarbība ar pašvaldību

Biedrības *Tūjaskrasts* valdes loceklis Kristaps Jankovičs teic, ka tā vieno aptuveni 20 iedzīvotāju un pārstāv ne tikai aktīvistus, bet daudz plašāku loku. Viņš ir pārliecināts, ka par savu ciemu un interesēm jāiestājas arī pašiem iedzīvotājiem, un viņam netrūkst domubiedru, kuri gatavi bez atlīdzības darboties sabiedrības labā. Gadu gaitā īstenojuši virkni projektu, ieguldot Tūjas attīstībā. Biedrība arī organizē talkas un kopā sanāksšanas, kad jāapspriež kāds būtisks jautājums, tāpat uzklauša cilvēku problēmas un par tām informē Salacgrīvas novada vadību. Tieši labā sadarbība, kas izveidojusies ar pašvaldību, mudināja paust atbalstu neatkarīga Salacgrīvas novada saglabāšanai. Tas darīts arī vēstulē Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai.

K. Jankovičs spriež, ka 10 gados Salacgrīvas novada domes darbinieki ir guvuši pieredzi un izpratni par piekrastes problēmām, uzklausijuši biedrību un atbalstījuši tās ieceres. Viņš spriež – ja izveidos iecerēto Limbažu novadu, būs no jauna jāmeklē dzirdīgas ausis domē.

Runājot par nākotnes plāniem, viņš min ieceri izveidot labiekārtotu skvēru pie Tūjas

zīnību centra. Tur varētu būt soliņi, neliela estrādīte, āra trenižieri. Tam jau iegūts 50 000 eiro finansējums pārrobežu projektā *Piekraste mums*, ko īsteno Somijas, Zviedrijas, Igaunijas un Latvijas piejūrā. Arī šo ieceri īstēnos sadarbībā ar pašvaldību. K. Jankovičs zina – domē novērtē to, ka biedrība vides labiekārtošanas projektus īsteno efektīvi, izmantojot pieejamo finansējumu, tādējādi no pašvaldības nepieciešams tikai daļējs atbalsts. Viņš piemin arī dažādus it kā nelielus uzlabojumus. Uz Tūjas galvenās ielas uzlikti *gulošie policisti*, lai piebremzētu tos, kuri vairākas reizes brauc cauri ciemam, pārsniedzot ātrumu. Šovasar tika nodrošināta pludmales uzkopšana un apsaimniekošana, kā arī kārtības nodrošināšana/uzturēšana tajā. Viņš uzskata – par Tūju pašvaldība rūpējas.

Sagaatavoja **Linda TAURINA**

Novadu vadītājiem vairāk jādomā par iedzīvotājiem

Liepupiete Inita Grudzinska ir kritiska: – *Tā kā Liepupes pagasts no Salacgrīvas ir tālu, novada vadībai maz rūp, kas šeit notiek*. Taču viņa netic, ka pēc reformas kaut kas mainīsies un jaunizveidotā Limbažu novada pašvaldība vairāk rūpēsies par šejienes iedzīvotājiem. Viņaspriāt, limbažniekiem par piejūru un tās problēmām vispār nebūs

izpratnes. – *Tie, kuri ir mazi, tādī arī paliks*, – spriež sieviete. I. Grudzinska uzskata, ka novadu vadītājiem vairāk rūp savstarpēja ietekmes un varas dalīšana nekā iedzīvotāju intereses. Piemēram, viņa gribētu, lai arī Liepupes bērniem, kuri nav Limbažu un Salacgrīvas novada sporta skolas audzēkņi, būtu iespēja saņemt atbalstu peldētapmācībai

Limbažu baseinā. Pašvaldības varētu par to vienoties un nedalīt bērnus savos un svešos. Viņai ieteikts vērsties ar ierosinājumu pie pašvaldības vadītāja. – *Bet tas ir ilgs, garš ceļš*, – spriež sieviete. I. Grudzinska piebilst, ka arī bez reformas pašvaldības varētu parūpēties, lai iedzīvotājiem, kuri dzīvo blakus novadā, būtu vienlīdzīgākas iespējas.

Vēlas saglabāt piederību Salacgrīvas novadam

Veikalā *LaTs* Tūjas centrā valda pozitīva noskaņa. Jūtams, ka kolektīvs ir draudzīgs un ar dzīvi apmierināts. Aļona Jegorova, Zanda Šņore un Ligita Ločmele apliecina, ka tieši tā arī ir. – *Tūrisma sezonā pircēju, protams, ir vairāk nekā tagad. Tomēr jāatzīst – ja pirms diviem trim gadiem ziemā varējām apūstties, tad tagad tā nav. Iepirkties brauc arī liepupieši un duntieši. Tādēļ domāju, ka reforma ir lieka. Kam vajadzēja dalīt rajonus novados, ja tagad tos atkal apvieno?* – prāto Z. Šņore. Abas ar Aļonu atzīst, ka Salacgrīvas novadam emocionāli pieķērušās, viņas negrib būt piederīgas Limbažiem. Ir sajūta, ka visi, kur dzīvo piejūrā – no Ainažiem līdz Liepupē –, ir savējie un cits citu saprot. Sarunbiedres spriež, ka Limbažu novadā jau šobrīd ir daudz savu pagastu. Ja tam pievienos Liepupi, tā kļūs viena no daudzumiem. – *Limbažos būs vienāļga, kas notiek Tūjā*, – uzskata Z. Šņore.

Ar pašvaldības vadītāju esot apmierinātas, ar viņa padotajiem gan ne vienmēr... Sievietes atzīst, ka ir arī jautājumi, kam pašvaldībai

vajadzētu veltīt lielāku vērību. Piemēram, ceļu uzturēšanai un tīrīšanai. Zanda ir zvāņinusi uz pārvaldi, lai par to izteiktu savu viedokli. Acīmredzami nepieciešams pieturas remonts. Tā ir pirmais, ko ierauga daudzi Tūjas viesi, un šobrīd nerada pozitīvu priekšstatu par ciemu. Arī ceļu no *Via Baltica* uz Tūju vajadzētu reiz rekonstruēt, ne tikai lāpīt. Taču sievietes netic, ka pēc reformas izveidotā Limbažu pašvaldība labāk tīrīs ceļus un būs ieinteresēta viņu problēmu risināšanā. Trešā veikalniece Ligita ir ienācēja no Bauskas. – *Agrāk teicu, ka nemīzāmu nedzīvošu laukos. Tagad, ka nekad no šejienes neiešu prom!* – viņa saka. – *Mēs jau arī nelaidīsim!* – ierunājas kolēģes. Ligitai ir paveicies atrast darbu trīs minūšu gājienā no

Zanda Šņore (no labās) jūtas piederīga Salacgrīvas novadam. Ligita Ločmele Tūjā ir ienācēja, ar jauno dzīvesvietu ir apmierināta

mājām. Bērni apmeklē Liepupes skolu un ir ļoti apmierināti. Patīkot labāk nekā pilsētā!

Novērtē atbalstu lauksaimniekiem

Liepupes pievārtē bioloģiskās saimniecības *Kēniņkalni* pagalmā pie stalla rosās Līga un Ilze Rutkas. – *Ja būsim pie Limbažiem, noteikti paliksim nomālē*, – runājot par reformu, saka Ilze. – *Tikko valsts svētkos saņemām pašvaldības atzinību. Nez vai Limbažu novadā nepazaudīsim. Tur būsim vieni no daudziem. Domāju, ja novadi ir mazāki, veidojas lielāka piederības sajūta savai vietai*. Kā vienu no priekšrocībām, ko šobrīd saimniece ļoti novērtē, ir 50% nekustamā īpašuma nodokļa atlaide bioloģiskajiem zemniekiem. Neesot dzirdējusi, ka šāda pretimnākšana ir citur. Viņa atceras brīdī, kad rajoni pārtapa novados. Bijusi tāda savāda sajūta, bet nu jau pierasts. – *Viss iegājis savās slieidēs, visi strādā, ko vēl vajag mainīt?* – viņa saka. Netic arī, ka reformas rezultātā radīsies kāds ievērojams valsts naudas ietaupījums. Ja runā par centieniem saglabāt Salacgrīvas novada patstāvību, Ilze spriež: – *Ja ir tāda pārliecība, bez ciņas padoties nevajag*. Tomēr par to, ka reformas gaitā varēs kaut ko ietekmēt, šaubās. Ja iecerēts veidot lielus novadus, diez vai atstās mazu Salacgrīvas.

– *Varētu jau likt visu Latviju pie Rīgas, un miers!* – nosmej sarunbiedre.

Runājot par saimniekošanu, Ilze saka: – *Nav ko sūdzēties, jāstrādā*. Protams, tas nezināmē, ka viss ir tā, kā gribētos. Piemēram, ja zemniekam ir vajadzība paplašināt platību, tad jārēķinās, ka Liepupes pagastā lauksaimniecības zeme ir ļoti dārga. To iegādājoties, par vidējo cenu valstī never sapņot. Arī par lauksaimniecības politiku būtu savs sakāmais. Piemēram, samazināt finansējums, kas pieejams projektu īstenošanai. Maksimālā summa, uz ko var pretendēt, saglabāta tā pati. Varēja gan nolaist *griestus* zemāk, lai atbalstītu pēc iespējas vairāk zemnieku, jo var sanākt, ka naudu savā starpā sadalīs lieli zemnieki un mazajiem pāri nekās nepaliks. Arī viņām būtisks jautājums ir ceļu uzturēšana. Sarunbiedres norāda uz krustojumiem, kur satiekas valsts un pašvaldības ceļi. Izskatās, ka par tiem nerūpējas nevienas. Vai, pievienojoties Limbažiem, ceļus uzturēs labākā kvalitātē? Un, tiklīdz pa ceļu aizbrauc biogāzes ražotnes smagais transports, tad pielaboto atkal sabojā.

Vietējiem ļaudīm būtisku uzlabojumu nebūs

Tūjas centrā sastaptais Georgijs Maruļevs, tūjietis ar 65 gadu stāžu, ar dzīvi ir apmierināts. Ko ar pensionāram daudz vajag? Tuviniekiem arī klājas labi – meita strādā vienā no piekrastes restorāniem, znots ir uzņēmējs. Mazmeitas ieguvušas augstāko izglītību un tai atbilstošu darbu atradušas Rīgā, t vecāču apciemo regulāri. Par reformu tū-

jiets saka: – *Pēc tās nekās nemainīsies. Vai atvērs kādu rūpnīcu, vai kaut ko citu izdarīs, lai cilvēki labāk dzīvotu un nemuktu prom no šejienes? Diez vai!* Viņš atbalsta Salacgrīvas novada saglabāšanu. Viņaprāt, novada domes priekšsēdētājam ir savi plāni par to, kas pārvaldīto teritorijā darāms. Ja vietā stāties limbažnieki, diez vai viņiem būs šāds

skatījums un izpratne. No pašvaldības gan pašam nekā daudz nevajagot. Varbūt vienīgi varētu vairāk parūpēties par ciema centra uzkopšanu. Taču nevarētu teikt, ka tas pavisam atstāts novārtā. Viena no problēmām arī Liepupes pagastā, viņaprāt, ir darbavietu trūkums. Viņš jūt līdzi tiem, kuriem uz darbu jā mēro tāls ceļš, jo pats savulaik to darījis.

MAF
Mediju atbalsta fonds

**Projektu finansē
Mediju atbalsta fonds
no Latvijas valsts budžeta
līdzekļiem**

Valsts reģionālās attīstības aģentūra